

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСТНИК

Орган Українського Національного Об'єднання

Появляється два рази в місяць на правах рукопису

UKRAINSKY WISTNYK — UKRAINISCHER BOTE. Organ der „Ukrainischen Nationalen Vereinigung“ (U.N.O.) e.V. Erscheint zweimal monatlich als Privatdruck. Mitteilungsblatt für die Mitglieder der U.N.O. Geschäftsstelle der Ukrainischen Nationalen Vereinigung, Verlag und Schriftleitung des Ukrainischen Boten: Berlin SW 11, Saarlandstr. 54. Fernspr. 19 26 74. Verantwortl. L. d. Inhalt: Tymisch Omeljchenko, Oberstlt., a. D., Kiel, Klinke 16

4. 1 (47)

Берлін, 1. січня 1941

Рік вид. 6

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Усім проводам філій та гуртків УНО,
карним і активним лавам членства ї
усім нашим прихильникам наше

Христос Раждається!

Управа УНО.

Б. І. Автоматич

РІЗДВО.

Народився Бог на санях,
в лемківській містечку Дукля.
Прийшли ленки у крисанах
і привезли місце круглий.

Ніт у спогойій завії
крутиться доколи стріх.
У долині у Марії
місце — золотий горіх.

Далекою приманчевою мрією сталося Різдво на Україні... Лиш мінімальні спомини мають чар українських занч, аксамітні звуки народних мелодій, гармонійний вираз барвистих вишневок. У це все впліклася нісна ѹ тонка душа народів й створила просте в своїй широті, а при тим таке величнє Різдво Христове...

Хто з нас не відчува його чару! Воно що дитинкою нас манило й молодечу узув полночною свою небудінності. Воно ѹ нині пориває нашу душу й несе далено, далеко, під рідину стріху, до наших братів і сестер, батьків і дітей, щоб в одей пам'ятній день, бодай в увіні нашій, відродити велике родинне свято, яким заєжди було на Україні Різдво Христове.

*

Сонце зважило. Позливій сумеркі викривавши широкі поля, вікрили білими киплинами... Тишину, що впала над селом, прорізув час під час гомінів дзвінів. Це вертають дому саніми господарі, щоб пристроїти господарство, зусіріть велике свято. Час нагливати... І от-от заблісне перша зірка й заєдує до Святої Вечері...

*

А на господарстві вже єдуть позні приготування. В стайніх жолуби наполовини пахучими сіном, комі відпочивають під цілоденним трудом. В хаті єдше прапра. Господина пече, варить, міс біб, фасолю, сущеницю, смиси, пшеницю, можуть сушеною рибою, готовити студенець з риби, піліть пироги, заміяви голуб'ю... Це ж б Свят-Вечір — двадцять стрів... У салітці застелено піке стіл блюзі скатертою з вишневимоним окраїнським. Під столом сію, під скатертою сію, а під куті скільки дідух... Діти не терпільно круться по хаті. Для них це небуває свято!

За хвилини все готове. Пан господар сідає за стіл, а з ним ціла родина.

Тишина викриває село. Святочний настрій... Думки всіх неуститься до ясен Вифлеєму, де во время оно народився був Той, що Правду зо сою світовій приніс...

А незабаром нестяться солом потужні гіми на честь Його — українська колядка...

Бог Предвечінний народився,
Приніс днес з небес,
Щоб спасті люд свій весь
І утішиться...

*

Те, що колись було дійсністю, стало тепер мрією. І не знаємо, чи ті, що залишились на рідній не свої землі, засудять спільно у світлиці й чи поспішно по Україні могоутня коляді! Чи може землянки наші профедувати ще свято з лопатами по ровах, з молотами по колапнях і по заводах при машинех? Та що побачить їхні очі свят-вечірно куто, дідуха й сіно під столом!... Нічо нам не відомо! Вони далеко від нас... Далеко...

Одне лиш ми напевно знаємо:

в чо святу вечірно годину, вони думками шукнатимуть нас по цілому світі, а в серці будуть з нама пшеницею ділітися Й в Бога просити тоб хвілин, коли заседамо вже раз разом зі стола... Це знамо напевно!

*

А ми... Ми заседамо до Святої Вечері на чукуні. Піркій ще буде Свят-Вечір... Зустричані вже ми й наші батьки Свят-Вечір в окопах чи в тюрмі. Але він не був такій рікній: зустричалися його на рідній землі! Чука хата рідного святочного настрою не віддасть, чужа страва рідної кути не заступить!

Та всесвітні буде тут щось величного! Котя заблісне перша зірка, коли на трапезах засвітиться саїчи, скромний іруг друзів засіде до вечер, полинута наша думка у світі... Перша лонжка борщу не перерве наших дум: вони оливом застигні в половині дороги... В куточку очей снитильця заблісне кришталеві спізо... Плач! — Плач — це рабиня примета! — ...Ні, любий другу! Ота спіза у Свят-Вечір у очах снитильця, це голас серця, що не любить голоду й лоду, це спіза гіганта, що тужить за свободою, за рідним краєм, за батьківщину. Ота спіза з запорукою, що не станемо безбатькічками, батьківщиною нашою ішою не знаймо! Ми вернемо до рідного краю! Вернемо неминуче! А поворот уможливить нам наш власний чин, що його зродить спіза снитильця!... Наш Свят — Вечір буде великий... нашою тутого!

Відтак грімко Бог Предвечінний поноситься до неба, як гаряча молитва. Наші брати голосу наших усі не почути. Але всі ми в ту хвилину почуємо спільний вазімі голос серця конного українца, що зілле нас усіх на Свят-Вечір в одні велику рідину.

Незабутні жертви.

Так штат не буває, де жертва —
Забуттій в єсти бастів.

О. Ольжич.

Дня 23, грудня 1932 р., вигнані геройською смертю з львівських Бірдігейл сл. в Дмитро Данилишин і Василь Білас. На жертвництво Української Народної Революції зложили свої будинки, молодечі голови: два найкращі П. Сини. Оба лицарі — революціонери, оба члени Організації Українських Націоналістів.

Каріо зявляються на прися, щоб взяти участь в нападі на пошути в Городку та розробити потрібні для Організації фонди. Пропозиціяного зл. листонада 1932 р. відбувається пілонаніак акт, який пізніше так криється закінчується. На побоїщі падав Михаїл Березинський, 20-річний студент Львівської Політехніки і Володимир Старик, статист Львівського Міського Театру. Смерть їх помстивши дразу на місці.

Зі здобичею в руках вибагають а Городку в поле ...

Наказ виконаний — дорогорю цію, але потрібні для Організації гропи — забудуть!

Починається другий акт — трагічна погода. Данилишин і Білас вибирають дорогу в напрямку на Глинну Наварію. На залишенні станиці заступають їм дорогу два польські піонії-злочинці. Там різучі бойовики промонтують собі дорогу склою: один піонієць паде трупом, друга — раненим.

Міна ніч і день в утечі перед погонею ... І вдалася їм, що по їх життя пригрозила. Тут настає найбліжче трагічний момент. Доокончані українські селянство ізозріванням в забальзамувані, окружави іх, розбросивши в підліві в руки польської поліції ...

Про то, сцену, що кров у жилах морюють, тає пізніше озовідь на судовій розправі маочини свідок — місцевий парох:

«Обоїми вами побудети ... З голови телів їм кров ... Вони забільли до села, а люді їх скрутили. І сталося таке, інкото я в житті не

БОГДАН ЛЕПКИЙ.

Під святій вечір.

Ще три, ще два, ще один день — і Різдво!

Господи, як же ті дні черепахово лізуть!

І жілк довгі ці години у школі!

Інока в голову не лізе.

Ні Фараон, ні порти, ні логаритми, ні алгебри, нічого не тримається тає. Думка ішими шляхами блудить. Вона там, де ті польські сінготи, юв обруском пікті, вона там, де лів на річці, моя скло пінікуються до сонця, вона там, де дим з коміні синєє, стелеяється шуми далеких місів, — вона в рідному селі.

У кожного календаря в кишені. Кожний після перекре́дькує дні за днін, і тішиться, коли перечеркнув останній перед-Світковим вечором. У дланіцтві годин задзвонив дзвінок і — розпуштується на свята.

Чому ж цей сторон не дзвонить? І чому би йому не здзвонити хохівка хизилі скорш? Там уже мабуть кови чекають.

Задовільно.

Будьлат здорові вузki, донеті коридори шкільни. Не скучно буде нам за замі, О, ћеб' там! Пома їзять, мати, рідна, дома хомаць сільські з розмашем пізаніям про все те, що стілько від хіни до Різдва. Хто б там за склою скучав?

Не їдеши, у повні літніх на станицю. Перед брамкою дімничі, чи видно скіфів сідл. Видно, видно! Глибокий, мок

бачив одне другого від під руку. Вони стояли на горі-хуку так, що було видно пошад, а саме: Тоді відшкідна (Данилишин) промовив: «Ми є членами Української Військової Організації. Ми вимирасмо за Україну! Як Ви та будете віювати, що Україні мініхи не будеть мати?»

Небудені героями, відшкідна (Данилишин) і Білас на судовій ре-праві будуть загальні події че лише серед власного громадянства, але й серед чужинців. Всі в пошкоді клопоти перед лицарями, що панують в обличчі смерті остають не азомними.

Відсід до участі в нападі на пошути гордо привівався: «Так, я це зроб-

тільки з любові до Батьківщини він пішов на це, за який сидить осу́тъ на лаві підсудних ... У своїй мовчанці він великий — ще там молодий ...»

В останній сповіді вживані Данилишин: «Я знаю, що мене жде. Я бу́ і є на все приготованій. Тільки жа-лую, що не зможу дальше працювати для нашої меніхи України.»

А Білас: «Я сідомий своєї вини і нари. Я націоналіст і революціонер. Такі, як я — Батьківщині лиці смерті служать! В світі житті я поповнив один злочин, а саме під час супласти, бажаючи віровлюти свою справу, я кинув підозріння на товарища Косака. Я є свідомий того, з яким у тому ще раз на цьому місці стверджую, що товарища Косака є

О. Долой

У Святу Ніч.

Зелля лягнула, як дитина, то жеба мами із роботи. Не сине синя — іх ріка мусати, рука, дімінні рапідно лізомані.

І єв підуть: брами, убої, підуть, як візир под бендерому підуть — села дереваха союзів Гаєвсько-Вільську.

Довіра — це підстава організації!

родження. Коли процес під від-буттяться з північною підгрую і коли мін охопить під суспільністю, усі і верстви — тоді це національна відродження переходить у великий адун — у національну революцію.

Маки на візах українську націю, треба ствердити, що дача національна на революції мусить прізвати за собою передовим нації селянсько-рібничих верств та в них операції. Без зрушення українського селянства й робітництва, які являються в нас основними суспільними верствами, не може в нас бути мови про національну революцію.

Національного революцію буде в нас Хмельниччини, тому що погранична піратія за собою наївниці народів між із організованою полесті Іх до боротьби з ворогом. Північна національна відродження не потрапляє того. Вони не зуміють усідомити народного селянства й робітництва та об'єднати його доколи однієї ідеї.

Ми є свідками нового національного відродження України. Стіхійно й з небудькою силою почалось жити на всіх землях України І переходить у велику національну революцію. Нова піра, українська націоналізм, пополнити душі всіх Українців, без огляду на їх соціальний стан: селяни, робітники, купці, інтелігенції. І в тім П. Сила.

Ми бачимо що найкраще на прикладі Городка: Данилишин і Білас — це робітники, Березинський і Старик — студенти, Старик — театральний статист, Жураківський — купець. Усі вони — жовти, стоять один під другим, з обличчям із підніменим підборіддям, промінуючи від переможчих шляхів. Держать І стяг високо та гідно!

Данилишин і Білас — це національності а у українських політичних процесіях неділі Польщі. Тим дірочкам вони дла нас, що винайшли із ідеї велично-робітничої маси, яку тає гідно репрезентувати. Вони є національними амбасадорами, але із залежністю національної боротьби з оккупантами і з міжнародним капіталом, який вони свою герояльність зберігають для ідеї ГУРН — великанський. Шлях українська суспільність однозначно поставив перед собою об'єднання свою солідарність з героями.

А що найзажальніше: вони потріяли мінімум широких мас. Іх смартрили на нас, як на винаймані. Іх смартрили на нас, як на винаймані. Тільки таєдіність підкріплює фальшиві випадки. При їхніх підлітках легенда в народі, а неї їх геройська смерть забудеться в піснях осіб.

І народ в Іх має жертви візир. І він не повинні нас ліхом, та кріпіться нації, що прийде, о прийде такий святій вечір, коли сидимо до спільній вечір в іоні, наші хати.

Башчуке неиміній і ще раз неиміній.

*

Бувають хвили в житті народів, коли захоплюють в них сила і енергія виступають за адміністративну. Час такий позначається організацією нації внутрі та експансією на зовні. Наступає національна під-

бідорога! Ні, не від'є. Сін в кухні й мордочка мис. Знає, що в нас нема часу лютити вого. А по долині таї лиси походили. Які дінди сади. Багато заїра цюго року.

Та що нам до його? Нам, щоб скоріше до дому.

Ось І він. З коміні дим спуститься простісілько в гору, зікоже але сайтів не більше підпори да, на порівнянні виходити.

Прихідля ...

Відчинюють двері, стріпучу сінг на сходах, входили. Мати, рідна, присутя, — він витягає тебе. Які радість на сіні! Нема чіого, ні журби, ні тікоти, ні турботи, єсти тільки одна радість.

А завтра святій вечір. І дідусі, і сіно під столом, і квітка в 12 і старі і колядки, все заиграє буде. Ой буде!

*

Сіклько літ з тобі пори минуло! І сіклько змінилося на сіні! Сіклько нас, запахом курточок усіх, винайшли від ідеї велично-робітничої маси, яку тає гідно репрезентувати. Вони є національними амбасадорами, але із залежністю національної боротьби з оккупантами і з міжнародним капіталом, який вони свою герояльність зберігають для ідеї ГУРН — великанський. Шлях українська суспільність однозначно поставив перед собою об'єднання свою солідарність з героями.

А що найзажальніше: вони потріяли мінімум широких мас. Іх смартрили на нас, як на винаймані. Іх смартрили на нас, як на винаймані. Тільки таєдіність підкріплює фальшиві випадки. При їхніх підлітках легенда в народі, а неї їх геройська смерть забудеться в піснях осіб.

І народ в Іх має жертви візир. І він не повинні нас ліхом, та кріпіться нації, що прийде, о прийде такий святій вечір, коли сидимо до спільній вечір в іоні, наші хати.

Слідкуйте мене без нас.

Дмитро Данилишин

Василь Білас

при своїх домаганнях, що звернені від сучасної хвилини в першу чергу проти Америки, то зважати стається знайти шляхи мирної розв'язки. В своїй останній промові залишили японський міністр закордонних справ **Матсуока**, що несмеє мілю Ніконов і Аморікою, також спірні питання, які не можна б було розв'язати дипломатичним шляхом. Америка по-виніка тільки скликує з вищувальним до політики інших народів. Це звернене в першу чергу проти американської помочі Китаєві. Ніконт готовий вести переговори з Америкою, але тільки на принципах, які

становлено в пакті трьох. Матсуока заявив, що Ніконт готовий вступити до війни проти Здинінських Держав, які є вони вмішалися в європейський конфлікт. Промова вже виникла низку господарських репресій з американського боку.

Про конфлікт з Сіяном (Тай) та французьким Індокитаєм доходить вісти, що обидві сторони висловили у готовності до переговорів в сфері мирного подолгождання наперіозуміння.

Огляд закінчено днем

25 грудня 1940.

Валентин Сверський.

Генеральна Губернія.

В Генеральній Губернії кінкта українська праця на всіх фронтах, як по містах, так і по селах. Не маємо змоги подати всіхих окремих згадомів, а діяльності забудтів колись, а то в зовсім спольщених сіль, на підставі яких можемо проследити нестичний хід нашого національного відродження на землях Лемківщини, Коломийщини та Підлянщини. В національних закутках відбувається в останній час укроціст обходу 1-го лінієвого. Дня 8. грудня ц. р. обходжено всходи в Генеральній Губернії, особливо ж в Кракові, сего «Простіт», що відійшло для українів славото напівнаціональної культури. Сьогодні продовжує традицію «Простіт» на теренах Генеральної Губернії «Українські Освіті та Товариство». Німечана відровізали всі дотеперні культурно-освітні установи і організації з днем 23. липня ц. р. Заходами УЦК в Кракові почватається нова культурно-освітня організація, що сконцентрувалася в своїх руках всю культурно-освітню право і підстава УЦК та німецькою відійшла народної освіти в пропаганді в Ген. Губ. Мимо заходів не відійшли УЦК за притамані для них організації традиційної національної національності «Простіт». Однака організації в цьому пророджували акцію просвітництву традиції. В первинних підгрупах відійшли Культурний Пресл при Освітньому Товаристві, які організовують та працюють народно-культурну, освітню та позашкільно-виховальну на українських землях і прагнагають від українців на цій території Ген. Губ. *

З нагоди «Простіт» 2. ц. м. у краківській гр. кат. первів місцевих парохів др. П. Хруш, др. Григорій і о. В. Дурбах відправили Службу Божу в пам'янірі «Простіт». Вечором відбулася в домувані «Простіт» синотична академія присвяченої участі громадянства.

Величезну рухливість проявляє краківське «Українське Видавництво», якого наскладає підвидані досі за короткий час книжок переважною 5 мільйонами. Для поголечення праці УГО-Бу, скомплектовано тепер В-то відповідною бібліотекою з 2000 книгами та 1000 друкованими даними. На відмінні підвидані реферати: інж. Мілінський «Про сучасне господарське положення на наших етнографічних землях в Ген. Губ.», інж. Плещєєв «Сучасність стилю належності технічних сил», інж. Кулінський про «Промисл на наших землях» та інш. Мурзак про «Національний западинник наших технічних сил в майбутньому». У зв'аді виявлено участь більше 100 осіб, тому 20 з 4+ земельних місцевостей.

*
Чорносин справи.

Поступом св. Собору Епископісців Автокефальної Православної Церкви в Ген. Губернії поділено православній Митрополії на три архієпархії: варшавську, холмсько-підляську та краківсько-лемківську.

Українські видавництва, які від 1940 року вже заснували свої місцеві та регіональні видавництва, які вже заснували на Листопадовому святі «Зарево» в Бердичеві, співмісце, що викликало видавництво в архієпархії в 45 номері «На-слугу» а для 16-11.1940 р. «На-слугу» не викликало видавництво.

За Україну УНО: Т. Омеляченко, Томаша УНО.

єю на підставі статуту духовних консисторій. В складі духовної консисторії входять: прогрефесіптор Іван Лечук, прот. М. Малюкінський, прот. І. Коробков, прот. В. Маркевич, Секретарем від Краснокінської. З хвилиною заснування Холмської духовної Консисторії припинила свою діяльність Церковна Управа.

*
Холмсько-підляська Духовна Консисторія видала на підставі на-казу його Високопреосвященістю, Високопреосвященістю Іларіона, Епископа Холмського і Підляського на базі церковно-сподвижництва, якій зводиться до слідчих головних пунктів: 1. Конкін настоїтельського повинен представити свою деканальну, а лежану передати до Духовної Консисторії а) список церков, які є відомі з православної сторінки, б) списки архієпархії в цьому самому часі першої, в) доказання списку забороненої в післямісціїми частинами першого міста; 2. довладні відомості про себе, коли в звідні працю на Холмщині, чи знає Українську мову, в) інших культурно-освітніх та релігійних діяльностіх національного прапору.

3. Управство мовою всіх північно-холмсько-підляських інгерів є мовою української. В газетах та інших північно-холмських газетах виключно по українському. 4. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. Московська література забороняється. Години, Апостол та Евангеліє можна скрізь читати живою українською мовою. 7. Де паразити байдужі собі цього, благословляють працні Служби Божі житро-українською мовою. 8. Проводити можна виголоски та вистави виключно по українському. 9. Конкін свідчення мусить підлати про знання українськості, щоб добра служби перекін і своєму українському народові. Всі свідчені познання передлашувануть в читати українські преси. 10. Архієпископ благословляє право церковно-сподвижництв у культурно-освітніх українських установах. 11. Архієпископ нахаже духовенству збільшити по церквях проповіді на корпово-національні теми. Далі на-казується духовенству брати про те, що в кінці північної школи винадавляється релігія, щоб учні ходили з учителями Служби Божої і поїхали до першої церкви про кожній землі існували пішанський хор. Крім того конкін настоїтельський мусить брати по добрий церковній хор.

12. Листопадом відслужив митрополит Діоній у варшавському провіанському соборі з аспекти українського духовенства Служби Божої в житті української мови. Сліва хор. П. Мечкуса. Після Служби Митрополит виголосив привітальну слово до українців, зазначуючи, що не першо в цьому соборі відслужено Службу Божу в українській мові, та застопівничується над великою нагодою живого слова в Богослуженні. Після цього митрополит відправив молебен в національний український народ. Слова молитви віголосив архим. Паладій Вільгельм Руденко. Служба богоугодна на вірних згодом сильне пражжиня.

*
В Холмі почав викходити під редакцією Володимира Острівського ілюстрований двотижневий журнал «Український Православний Вісник». Журнал виходить з 1. 15. кожного місяця. Один номер складу 60 сot.

Українці!

Перед нашими усіма незамінно відповісти. Й почесне завдання зробити все, що наша ступінь молоді та це в участь, що ступінь старіїв та віз-місіонерів в Ген. Губернії, Іллічівці та Протектораті, погода у листопадових осередках Нівеччини в театрі пригощують собі до тієї роботи, якій не має аде-

тичного аналога в житті нашого народу. Тісно докого можемо смію відплатити рівною на нашу майбутність.

У дуже тяжкому положенні опинилися студіонія молоді під час хвилини. Понад 500 одиниць на терені Вінниччини не маю звідні відмінної або замінної склою фахової студії. Тільки такі можуть необхідно післядні дії відтворити в найближчому майбутньому. Нам загрожує праца в діорамах квадрофонічних панорам та відео-інтеракції, — праца, що може в майбутньому бути джерелом великих традицій Українського національного будівництва.

З тієї причини обов'язком кожного українця — без отримання на його стічку, чи визнання — є драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 8. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнському. 5. Читання — 6. драгоцінну відомість про Українську. Акти городянської стату мутиуть бути писані в українській мові. 5. На ковертах писати імена адресатів по українському. 6. Богослужби мають відправлятися по церковно-сподвижницьких текстах з українською вимовою, це по староукраїнсь

